

durende oorlogsdreiging waaraan Israël zich blootstelde de eenheid van het land tenminste behouden bleef. Is dat zo'n punt?

Jawel. Straks wil ik wat meer zeggen over de interne spanning in het land zelf. Wat dat aangaat herinner ik me een voorval dat illustratief is voor de tegenstellingen tussen de mensen. Een of ander religieus parlamentslid was in de Knesset bereid om, hangende de militaire actie op de Libanon, waarvoor met name generaal Ezer Weizman als minister van defensie verantwoordelijkheid draagt, de zeer netelige kwestie van het „al dan niet verplicht stellen van militaire dienstplicht voor dochters van orthodoxe rabbi's" enige tijd uit te stellen. Weizman moet een zucht van verlichting geslaakt hebben, want dat was nog eens een probleem.

Begrip?

Is het mogelijk begrip op te brengen voor Begin en zijn ploeg? Toch wel, denk ik. Zoals bekend, wil hij een groot Israël met veilige grenzen. Wat heet van-daag-de-dag veilige grenzen? Israël heeft het nadeel dat het, strategisch gezien, onhandig gelegen is. In feite is het land een smalle strook relatief laag liggend land van ongeveer 60 km breedte. Toen we ergens in Noord-Israël in een Kibboets te gast waren, kregen we te horen dat, hoewel Israël Zuid-Libanon tot aan de rivier de Litani – dat is ongeveer 25 km van de noordgrens – bezet hield, enkele naburige Kibboetsim nog steeds beschoten werden. En je kunt nu eenmaal niet als landbouwer de akkers bewerken als de kogels en granaten je om de oren vliegen. Er zij overigens aan herinnerd dat eenzelfde verhaal gehoord werd toen Syrië tot 1967 nog over de Golan hoogvlakte beschikte en de Israëlische boeren met gepantserde tractoren naar het land moesten. Met het huidige, ver dragende wapentuig kon vanaf de Golan hoogvlakte en kan momenteel vanaf de Libanese

Arabische markt in Jerusalem

Russisch-orthodoxe kerk op de Olijfberg

Het oude Jerusalem